

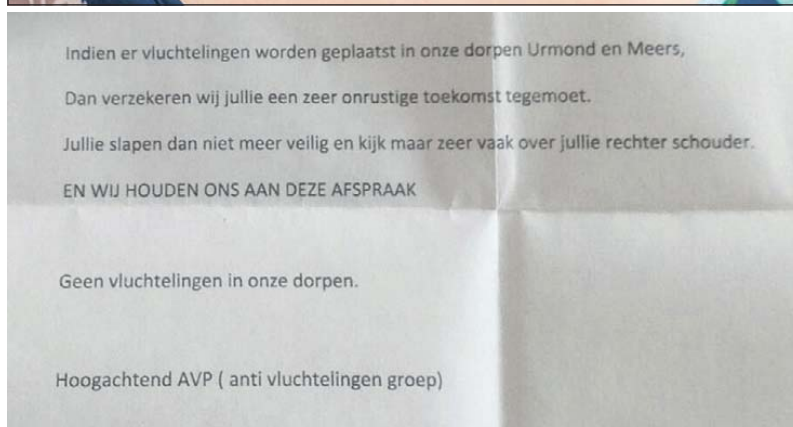
GEDREVENHEID Bedreigd PvdA-raadslid José Ie laat haar principes en idealen niet verdringen door angst

Voor een bestaan zonder angst

Een motie om mensen in nood te helpen leverde raadslid José Ie (55) ernstige dreigementen op. Maar tot haar tevredenheid ook een goede discussie in de raad en het besluit opvangmogelijkheden te gaan zoeken.

door **Eric van Dorst**

Zoon Kay waarschuwde haar dinsdag telefonisch. Bij de post zat een brief, gericht aan 'moslima'. Kay wist meteen dat het niet goed zat, opende zonder aarzelen de envelop en las de dreigbrief aan zijn moeder. Van iemand die kennelijk wist dat het Elsloose gezin een rijk sociaal leven leidde en memoreerde aan de pijnlijke periode waarin zijn moeder als PvdA-wethouder in Stein het veld had moeten ruimen. Verderop in de brief was het echte gif uit de pen gevloeid. Discriminerend gescheld en het zwaarste dreigement: 'een harde knal'. Géén vluchtelingen in Stein, luidde de boodschap. „Als mensen zo de democratie om zeep proberen te brengen, moet je daar niet aan toegeven. Hun doel was enkel dat de motie zou worden ingetrokken. Dat is uiteraard niet gebeurd.” Bedreigingen zijn geuit aan haar adres en dat van DOS-raadslid Paul Thomassen, die steun voor de motie had uitgesproken. De dreigementen zijn onder meer gericht tegen eventuele opvang in lege schooltjes in Meers en Urmond, locaties die niet door hen maar een ander raadslid werden genoemd en in de raadsvergadering door hem bestempeld als „suggestie”. Thomassen wil liever geen woord meer besteden aan de brief waarin hij en Ie zijn bedreigd. „Dan maak ik het alleen maar belangrijker.” Ie daarentegen praat wel. Ze grijpt de gelegenheid aan te vertellen waarin haar gedrevenheid wortelt. „Mijn ouders moesten in de jaren

vijftig uit Nederlands-Indië vertrekken en het graf van hun eerste kind achterlaten. Mijn vader had de Nederlandse nationaliteit en was luchtmachtpiloot. Met ieder een kistje vol spullen zijn ze hierheen gekomen.” Een van die kistjes

staat in haar woonkamer, net als portretten van Ie's ouders. Zij werden destijds opgevangen in Westerbork. „Daar is mijn broer geboren. Hoe kun je mensen die voor je gestreden hebben opvangen in een voormalig concentratiekamp? En

**José Ie: „Iedereen heeft recht op een goed bestaan.”
Onder: de dreigbrief aan Ie en Thomassen.**

foto **Annemiek Mommers**

nu worden vluchtelingen gehuisvest in voormalige gevangenissen. Heel wrang, maar altijd nog beter dan op straat leven.” De sociaal-democrate breekt een lans voor ruimhartige hulpverlening. „Iedereen kan helpen. Met geld, goede ideeën of als vrijwilliger. Eén uur maar is ook belangrijk.” Ze pleit voor opvang op de maat van Stein. „We mogen onze ogen niet sluiten. Al kun je maar drie gezinnen opvangen en elke gemeente doet dat naar rato, dan bied je al een groot deel van de mensen onderdak.” Om dat steentje bij te kunnen dragen, gaat Stein nu op zoek naar vastgoed dat voor opvang geschikt te maken is. Dat punt is gemaakt. Maar die dreigementen. „We heb-

ben ze als partij in Stein wel vaker gehad. Pamfletten, brieven, lasterpraat. Maar nooit bedreigingen. Dit is anders. Het maakt me strijdvaardiger. Ik laat mijn principes en idealen toch niet naar de achtergrond dringen door angst. Iedereen heeft recht op een goed bestaan. Je wenst toch niemand geen geluk toe. Die mensen komen niet uit vrije wil hierheen. Het alternatief is sterven in eigen land.” De briefschrijvers zien dat kennelijk anders. Ie: „Ik kan me niet voorstellen dat dit soort lui niet helpt als zo'n ellende zich in hun directe omgeving afspeelt.”

 Zie ook **pagina B2/3**